

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . 2 frt.
Negyed évre . . . 1 frt.

MEGJELEN
minden vasárnap.

E lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzügyi részét pedig a kiadó-hivatalhoz küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU HETIKÖZLÖNY.

HIRDETÉSI ÁRAK:

3 hasábos petitorsórt egy szeri hirdetésnél 18 kr., 2 hasábosért 12 kr., 1 hasábosért 6 kr. számítatik.

NYILTÉR
minden egyes sora 15 kr.

BÉLYEGDIJ
minden beiktatásnál 30 kr.

Bérmentelen levelek nem fogadtatnak el.

Elszomorító arány.

Átolvasgattuk a helybeli gymnasiumi tanfolyammal egybekötött polgári fi és polgári leánytanodának 1878—9-ik tanévéről összeállított iskolai értesítőjét. Jó lesz, hogy ha elolvassa más is, ajánljuk különösen átolvasás végett a szentesi helvét és romai kath. hitvallású két hitközség minden polgárának. Egy elszomorító képet fognak ebben látni, elszomorító képét a szentesi magyar elem törekvésének a tudományos pályára felé. Tanulságos statisztikát állíthat ebből össze, aki meggyőződést akar szerezni arról, hogy a szentesi hitközségek külön, külön mily mértékben igyekeznek gyermekeik nevelése által megszerezni azon ismereteket, melyek a mai kornak megélhetési feltételeit képezik, mily mértékben igyekeznek gyermekeik kiképzése által ezeknek a tudományos pályán életmódot szerezni, s ezáltal egyik hitfelekezethez a másikkal szemben, jövőben értelmi tulsúlyát biztosítani.

Azt mondja a biblia, hogy: „elvesz az én népem mely tudomány nélkül való.” Ezen mondás nagy és szent igazságot foglal magában.

Bizonyágtétele ennek a mai társadalmi élet; látjuk, hogy minden ember azon képen tesz számot a társadalmi életben, amint birtokában van azon eszközöknek, melyek ugy a magán mint a közjólét előmozdításának föltételeit képezik. S ezen eszköz első sorban is a tudomány, mely fölötté áll a vagyonnak is; mert

ez kormányozza a világot, s ez van hivatva megszokozozni és ez sokszorozza meg a vagyonnak jóvedelmét, s ez az, mely nem veszhet el, mely minden körülmények között tőkét képvisel birtokosára nézve.

S így méltán mondá a biblia, hogy: „elvesz az én népem, mely tudomány nélkül való.” S ha ez elvesz, ki él és ki uralkodik? — aki és akik az értelmi tulsulyt képviselik.

A bibliának ezen az élet által sanctionált állításával szemben össze állítunk most már a mi gymnasiumunk értesítőjéből egy rövid kis statisztikát. Aki gondolkozik okulni fog és okuljon is belőle.

A szentesi polgári és gymnasiumi fitanoda első osztályába járt a múlt évben 36 növendék, ebből az izraelitákra esik 8; a második osztályba járt 31, ebből izraelita 10; harmadik osztályba járt 24, ebből izraelita 8; a negyedik a negyedik osztályba járt 16 ebből izraelita 10; az ötödik osztályba járt 11, ebből izraelita 6; a hatodik osztályba járt 7 ebből izraelita 2; járt a fiiskolába összesen 125. ebből izraelita 44. Tehát a növendékeknek egy harmadrésznél több az izraelita. Ha tekintetbe vesszük az izraeliták népszámát a többi hitfelekezettel szemben; ez amily örvendetes arány az izraelitákra, ép oly elszomorító lehet a többi hitfelekezetre nézve, és elszomorító különösen, ha az arányt a felsőbb osztályoknál vesszük, hol egyes osztályoknál 16 növendékből, 10 izraelita van.

Épen ez, sőt még kedvezőtlenebb az arány

a polgári leánynevelésénél, hol az első osztályba járó 25 növendékből 8, a második osztályba járó 29 növendék közül 15, tehát 54 növendék közül 24 izraelita. Az összes létszámnak majd fele.

Megdöbentő arány ez uraim akármiképen vesszük is a dolgot! Harmincezer lelket számláló városban, hol az izraeliták alig vannak, háromezren és 125 növendékből járatnak 44 fiut iskolába, s a felsőbb osztályoknál tapasztalható arány szerint a növendékek felénél többet képezetnek tudományos pályára.

Ez dicséretére válik az izraelitáknak; de egyszersmind komoly figyelmeztetésül szolgálhat a többieknek; mert **elvesz az én népem, mely tudomány nélkül való.** ☉

Közgyűlésből.

A folyó 4., 5., 6. án tartott városi közgyűlésen Rambovski-féle ügyön kívül még a következő fontosabb ügyek jöttek tárgyalás alá.

Igen érdekes és hosszú vitára adott alkalmat a közgyűlésen Kr. Nagy István városi képviselőnek abbéli indítványa, hogy az ármentesített alsó és felső réten a közlekedési főbb utak a városi hatóság gondozása alá vétessenek, miután közközlésen a város eddig egyetlen réti utat sem gondoz, pedig ezt méltán elvárhatja a rétbirtokosság akkor, mikor a határban másfelé több utak közközlésen gondoztatnak.

A gazdasági szakosztály ezen indítványt különösen azon okon, mert gátvédelmi szempontból a város közönségére nézve igen fontos, hogy a gát az alsó és felső réten gyalog és kocsin minél könnyebben és rövidebb úton megközelíthető legyen, pártolólág; ter-

TÁRCA.

A mai élet.

— REGÉNY. —

Irtá: S. F.

Béla megszabadulása.

Azon zivataros éjszakát megelőzte estén, melyen a várható uradalomban Gyurka bárót és Cirus urat hallottak tanácskozni Béla elvesztése fölött, Pesten a muzeummal átellenben egy korcsmába látunk betérni két férfit és egy nőt. — Ez a lefátyolozott arcú nő Lindvay Flóra volt, a két férfi egyike volt Sirkuti Álmos, a másik Gábor, kivel Béla kicserélendő volt.

— Itt megvacsoráljunk, mondá az ügyvéd.

— Bizony teins uram, már annak semmiképen nem leszek elrontója, mondá Gábor, ki egészen uriasan volt öltözködve.

— Talán éhes vagy?

— Dél óta egy falat sem volt számban, már pedig tíz óra felé jár az idő.

— Ez elég idő arra, hogy egy jó gyomru fiatal ember megéhezzék, mondá az ügyvéd, mi alatt hároman helyet fogtak egy sarokban. A korcsmában többen is voltak, embereink azonban ezekkel mit sem törődve, fesztelentül és hangosan társalogtak, s ami Gábort illeti ő egy cseppet sem zsenirozta magát az uri társaságban, fontos szolgálatának följánlása után úgy érezte, hogy neki helye van urudje és az ügyvéd mellett.

Lindvay Flóra gondolatokba mélyedve ült a sarokban, talán nem is hallotta az ügyvéd és Gábor közt folyt szövalást.

Sirkuti ur tölvette az asztalról az étlapot s leolvastott róla tizenöt vagy husz különféle ételnevet.

— Ez mind enni való teins uram?

— Igen felelt az ügyvéd mosolyogva.

— No már sok minden féle van ennél a nimetnél; nem tudom, hogy hercsula van-e? — azt nem hallottam, hogy elvasott volna teins uram.

— Hercsula? hát miféle ez Gábor.

— Hát én nem tudom, és nem is ettem soha, azt sem tudom, hogy étel e, hanem voltam egy hónapig csizmadia inas és a hasamra igen nagy gondom lévén, ha telettem mindig ott serse pertéltem a konyha körül és rendszeren meg kérdeztem meiszterné asszonytól, hogy mi lesz az ebéd? — Ő mosolyogva nézett rám és azt mondta, hogy „hercsula.”

— Nos és ilyenkor miből állt az ebéd?

— Mint rendszeren kása és babból.

— És te még nem találtad ki, hogy mit értett asszonyod a „hercsula” alatt?

— Hogy tudnám, mikor soha nem ettem.

— No megmondom én.

— No már annak örülnek; mert azóta is mindig töröm fejem e szó értelme felett.

— Hát bizony gazdasszonyod semmi egyebet nem akart azzal a hercsulával mondani, minthogy az inasnak semmi köze hozzá, hogy mit főz gazdasszonya.

— Mernék fogadni rá, hogy igaza van teins uramnak, mondá Gábor, örülvén az ügyvéd szerinte ügyes megfejtésének.

— Hanem hát Gábor a te csizmadia inaskori emlékeidből nem lakunk ám jól, pedig én éhes vagyok. Te mit akarsz enni?

— Én bizony nem átalom megvallani, hogy teins uram mind oly nevéledeket olvasott le arról a papirosról, milyeneket én soha nem ettem.

Hanem én azt gondolom, hogy legjobban szeretem ha húst ehetem.

— Akkor parancsolok neked is böstököt. — Nagysád szintén ezt parancsol? kérdé az ügyvéd Lindvay Flórától.

— Igen jó lesz, hanem angolosan kérem.

— És te Gábor?

— Azt kérdi teins uram, hogy én mit eszem?

— Igen.

— Hát ha meg nem sértem a nagyságos kisasszonyt és teins uramat, akkor azt eszem én is amit a nagyságos kisasszony.

Az ügyvéd három böstököt parancsolt angolosan Mig ezt kihozták, az ügyvéd megkérdezte Gábort, hogy tud-e írni.

— Tudok, megtanultam a lipótvári börtönben.

Ezt Gábor oly hangosan mondta, hogy Lindvay Flóra a társalgókat csendességre intve tekintett körül, ha nem hallotta-e a korcsmában valaki Gábor beszédét.

A korcsma többi vendégei azonban keveset látszottak törődni a sarokban ülőkkel.

— Annak örülök, hogy írni tudsz.

— Pedig én tudok ugy, hogy a falu nótáriusa se különben. Muszáj volt megtanulnom.

Ez alatt kihozták a kelemes illattal párolgó böstököt.

Gábor mohó étvágygyal metszé ketté a húst. De letette kését villáját, midőn látta hogy a husból szivárogt a vér.

— Micsoda? hát ezek nem tudják megsűtni a húst, hiszen csak nem vagyok vadállat, hogy nyersen egyem meg?

— Tudtam, hogy neked nem fog tetszeni ez a hús, mondá mosolyogva az ügyvéd.

— Hiszen nyers húst teins uram sem enne meg.

— De hogy nem, az enyém is ugy van készítve. Az angolosan készített böstököt nem szabad egészen kislútni; mert így sokkal izletesebb.

— De hiszen az enyém belől csak épen, hogy meg van pálitva. Ha az anglus így szereti, hát egye, de én neked nem kell.

Az ügyvéd kacagott és elő inté a pinzért.

— Vigye el ezt a böstököt és hozzon egy adag borja paprikást.

— No jobban is szeretem én azt, mondá Gábor, ennek már a neve is étvágyat csinál az embernek. — Én csak azt csodálom, hogy a nagyságos kisasszony

ezt a közgyűlés elő, annyival is inkább, mert a réti földeknek fakadó viz általi elborítása esetén, mint az jelenleg is van, a gát csak a Széchenyi uton közelíthető meg, s ez a védelemnek véghetetlen hátrányára van, mert így, ha a kényszer munkás ki van rendelve a Kovács-féle vonatra a negyedik tizedből ahelyt, hogy a Soós, vagy Stammer-féle dűlőn egyenesen mehetne a gátra, kénytelen a Széchenyi uton a kucorhoz kerülni, s innen menni le és felfelé, s így, mikor minden perc elvesztésével védbiztonságunk van kockáztatva, ezen kerülés által kijövet és hazamenet órákat veszít el a közönség. — Ezen érvekkel szemben egyesek felhozták, hogy hiába hozzuk ugy az alsó, mint a felső réten jó karba egy egy dűlő utat a gátra való közlekedhetés szempontjából, mert a társulat semmit nem gondol a gáttal s jövőre ugy is dűlő a viz és hasztalan költünk utakra ezeket, ezek ugy is viz alá kerülnek és hasznokat nem vehetjük. Egyes képviselők ezen utaknak járható állapotba helyezését akkor tartandák szükségesnek, ha a társulat a gátakat megerősíti. A másik ezen utak jó karba helyezését a társulat érdekének tartja s azokat javítani nem hajlandó, a harmadik vélemény szerint a kérdéses utak járható állapotba tétele 60000 frtba fog kerülni, s különben is ez egyesek érdeke, így városi közköltésen ily művelettel járó óriási kiadást fedezni nem hajlandó. — Ezekkel szemben fölhozott, hogy míg a gátak oly állapotban vannak, hogy miattok katasztrófától tartani lehet, addig van legkivált szükség arra, hogy gátvédelmi szempontból minél könnyebben minden oldalról megközelíthető legyen; mert azáltal, hogy jelenleg csak a Széchenyi uton jutunk a gátra s másfelől a fakadó viz miatt megközelíthetetlen, inkább vagyunk veszélyeztetve és ha gátunk teljesen jó karban állna, hogy miatta biztonságban volnánk, akkor kevésbé volna indokolva ezen utak járható állapotba tételének szükségége. — S mivel egy pár a gátra való közlekedhetés szempontjából kijavítottatni indítványozott uton kívül indítványoztatott egyesek érdekéből a Stammer-féle földön keresztül menő kúrcaparti utnak gondozása is, tekintve, hogy a város más határában egyesek érdekében ily utak közköltésén gondoskodnak, így a réti birtokosság közlekedhetési érdekeire való tekintetből ezen utnak közköltésén való gondozása iránti kérelem nemcsak méltányos, de jogos is. — És nem is áll az a ijesztésül használt érv, hogy 60000 frtba kerülne ezen utaknak jókarba helyezése.

A közgyűlés hosszadalmas vita után, azt határozta, hogy ezuttal nem határoz ez ügyben vég érvényesen, hanem egy küldöttséget bízott meg újabb vélemény adással, s egyszersmind elhatározta megkeresni

a Bökény Mindszont tiszaszabályozási társulatot, hogy miután társulatnak leginkább főérdeke, hogy a gátra való közlekedhetés szempontjából az alsó és felső réten egy egy ut minden időben biztos, járható állapotba tételük, ennél fogva a társulat mily arányban lesz hajlandó a két ut járható állapotba tételével járó költségekben részt venni?

Nekünk véleményünk az, hogy igenis a városra nézve gátvédelmi szempontból véghetetlen fontossága, hogy a gát ugy a felső mint az alsó réten könnyen, rövid uton megközelíthető legyen; de egyszersmind ez ép oly fontos a társulatra nézve, ennél fogva a két ut fölemelésével és jó karban leendő tartásával járó költség a város és társulat által egyforma arányban volna viselendő.

Ami pedig az egyesek közlekedhetési érdekeit illeti, miután a város haszontermészetű utat a város, más határában közköltésen gondoz, ennél fogva ezen kedvezményre a réti birtokosság is jogosan tarthat számot; mert a réti birtokos épen ugy fizeti a közpénzt, mint az, aki a határban másfelől bir földet.

(Folyt. köv.)

Világ folyása.

„Béke” és „háboru” két oly ellentétes elem mint „viz” és „tűz.” Viz és tűz nélkül régen megsemmisült volna a világ, tehát a természetben két oly alkotó rész, ami a lét fenntartására elkerülhetetlen. Most már párhuzamba véve a másik két ellentétet, a békét és háborút, valjon nem képezi-e a föld felett azon elemet, mint a mit a föld gyomrában a tűz és viz?

Béke és háboru, ez annyira bevészt lényege az államéletnek, hogy az alól az utolsó élő lény sincz megóva.

Nézzünk az állatországot. Nem csak a természetnél fogva külön fajú állatok, de a saját törzsek közt is folyik a háboru.

A szorgalmas méhecske, melynek szabad akaratjától függ abból a virágból a nedvet kiszíni, amelyből akarja, s így a legszélesebb szabad akaratú bir, s mégis ha erősebbnek érzi magát, méh rokonát, sőt saját nemzete rajját rabolja meg, de a lét életéhez elkerülhetetlen testvérjét a herét meggyilkolja; midőn annak meggyilkolására természeti szüksége ösztönzi.

És mi emberek, kiket isten nem egyedül ösztönöl, de előrelátó finom észtehetséggel, testerővel, s ezek folytán önző akaratú, nagyra-vágyással, önhiúsággal, irigységgel, gyűlölettel, bosszúállással meglehetősen ellátva, azontúl a

nemzetiségi és vallási fanatizmussal megáldott emberekhez illő s talán az állami kiegyesítő részét képezi állami létünket. Miért csodálkoznánk tehát azon, hogy az ember az ember farkasa, és ezen dicső tulajdonságot nem ugy gyakorolnánk mint azt a kifejezett lét bölcsessége hozza magával?

Igen, ez a bölcsesség kövének az alapja; erre lehet építeni. Ezen alapon találta ki az ember embertársát legyilkolni, hogy tegyen egyeseket, mint államokat semmivé.

Ez volt az ókorban a népvándorlás, és a nemzetek kiirtásának irányvezetője, miért térnének el ettől a civilizált 19. század végén, talán azért, hogy emberek az emberek hátán-nőjjenek, s ne legyen egy talpalatnyi föld-tér, hol emberi nyom ne mutassa magát

Bizonyosan ezen sarkpontra fordul meg a lét feltétele, mert ha ez ugy nem állna, oly szívósan nem ragaszkodnának az emberek e két feltételhez, a béke és háboruhoz.

Más kérdés az azonban, hogy ezen két feltételt, az önuralom és nagyra-vágyás, vagy a kényszerítő állam lételi szüksége idézte elő, akár az egyik, akár a másikat? — Ez az emberek tapintatteljes, vagy tapintatlan makacosságának kifolyása, mint ugyan egy elemnek a lét fenntartására szükségelt étető, vagy mindent magával sodró s romboló felbőszültsége hozza magával.

Ilyennek kell képzelnünk a keleti kérdést.

Mindig fennhangoztatták, hogy a keleti kérdésnek meg kell oldatni, hogy Európa békéje zöldágon nyugodhasson. Évekig szitódott a tűz, s felhasználtatott a célra a nemzetiség a vallás ny elemek közt, akik tülig szenvednek ezek fanatizmusában. A tűz időnként kinyújtotta emésztő fullánkját a hamu alól, s ismét visszahúzódott, míg végre városok és falvak és azon felül százezereknek élete megsemmisülésébe került.

És ha már e talán a kényszer okozta létfeltét szükségét így állította fel, reméljük kellene, hogy romboló hatása megszűnt s Európa végre is az óhajtott béke olajját fogja élvezni. Adná isten! És ezt külsőleg olyanoknak is vennénk, ha előttünk nem állának azon csak sejtethető belviszonyok, melyek minden oldalról ütök ki magukat, mint szeg a zsákból.

Bulgáriából és Ruméliából mint biztos tény állítják — s ez igaz is — hogy a muszkák e két rész országból egy szálíg kitakarodtak. Ez tehát jele lenna a békének. De hát mit keres-

és a teins ur meg tudják enni ezt a sületlenséget.

Lindvay Flóra és az ügyvéd mosolygott a fickó próbálatlanságán.

— „Itt a pörkölt borju” mondá a pincér.

Gábor ezt már inye szerint valónak találta, csak azon csodálkozott, hogy az a nimet minek néz egy igazi gulyásbojtárt, ha azt hiszi, hogy ez, az általa kiporciózott pörkölt hússal jó lakik. A fickó éhes volt és pár perc múlva már kitörölte tányérát.

— De hát teins uram, mondá Gábor: ezek azt gondolják, hogy én ennyivel jó laktam.

— Nem gondolják azok, mondá mosolyogva az ügyvéd.

— Igen, de hát akkor miért hoz csak annyit, mintha nem is jó lakni, hanem csak a szemem akar-nám kitörölni vele?

— Mert van olyan ember, kinek annyi is elég s különben is amennyit neked hozott az egy adag volt, melynek meghatározott ára van, s ha valaki ennyivel meg nem éri, hát parancsol még egy adagot.

— No de hiszen csak nincs oly ember, ki ennyi vel megérje.

— Hej pincér! mondá az ügyvéd: még egy adag borju pörköltet!

Egy percmúlva a borju pörkölt ott volt Gábor előtt.

— Bort nem iszol Gábor?

— Előbb jól szeretnék lakni, de így soha nem akom jól, ha ez a nimet azt tartja rólam, hogy én valami pókháló belü sneider vagyok és két három falat hússal ki akarja dugni szemem. Az ügyvédnek tetazott a fickó telhetetlensége.

— A nagyságos kisasszony, meg a teins ur meg-érik azzal a kis nyers hússal?

— Igen.

— No már azon csodálkozom. Hej, mondá a fickó, ha Csömör (Lindvay Flóra birtoka) az enyém

volna, megmutatnám ennek a nimetnek, hogy mennyit bírok megenni.

— Hát parancsolj kedvedre, mondá jó kedvel az ügyvéd.

Gábor ezalatt ette az elé tett borju pörköltet. — Ugyan teins uram, mi az ára ennyi husnak?

— 40 kr.

— Gábor nagyot nézett e szóra. — Micsoda? kérdé: ez a két falat hus 40 kr.?

— Nos, sokallod talán érte?

— Sokallom-e? hiszen 40 krért két és fél font húst vehet, s ez amit elébem tett, alig van két lat.

Lindvay Flóra és az ügyvéd jóízűen kacagtak.

— No mondá Gábor, fejét csóválva, mérges pillantást vetve a feléje közeledő pincérre, mindig hal-lottam; de csak most tudom, hogy miért huncut a nimet?!

— Ördögbe is! kacagott az ügyvéd: megpukasz-tod az embert furcsa észjárásoddal. — Azt hiszed, hogy a magyar korcsmáros nem épen ilyen kicsire szabja a portiót.

— Nem ám. — Nálunk otthon a faluban csak egy zsidó korcsmáros van; de még ennél is jól lak-hatik és ihatik az ember 50-60 krért: de hiszen ha ilyen portiókkal kosztolnám magamat, rendes élet mellett is, meg tudnám egy hét alatt enni egy évi béreimet.

— No de, ne törődj te most vele akár mennyiért adja is a német a húst, egyél amennyit akarsz. Én üzetek érte.

— Nem, mondá Gábor, még éhes vagyok igaz, de nem eszem többet, hogy ne legyen oly sok haszna a németnek.

Az ügyvéd folyton kacagott. Űsse meg a menykő a németet, ne törődj vele, rajtunk ugy sem gazdago-dik meg. Neked pedig éhen nem szabad maradnod; tudod, hogy pár óra múlva ott leszesz, hol már nem

parancsolhatsz a pincérnek. Egyél és igyal kedvedre.

— Nem eszem többet, mondá komoly elhatározással Gábor: mert bizony isten sir bennem a lélek, ha elgondolom, hogy mennyit nyer ez a nimet azon a huson; hanem ha meg nem sértem teins uramat és a nagyságos kisasszonyt, hát egy itce bort meginnám.

— Jól van fiam, mondá az ügyvéd és egy itce bort parancsolt ki.

Gábor iszogott. Odakinn pedig villámlani és menydörgni kezdett.

— Időnk ugy látszik alkalmas lesz.

— A külső ör meg van-e nyerve tervünknek? kérdé halkán Gábor.

— Rendjén van minden, minket minden feltar-tóztatás nélkül beeresztenek a börtönbe. Ketten be-megyünk, ketten kijövünk. A kicserélésben maga a börtönőr sem fog tudni semmit. — A börtönört én csak arra nyertem meg, hogy ezen éjjel a bárót egy igen kedves barátja meglátogathassa, ki holnap Fran-ciaországba akar menni. Bemegyünk a börtönbe, ma-gunk leszünk egy negyed óráig, mely idő alatt Gábor öltönyét magára veszi a báró, s azután jövünk.

— No már azt mondom, hogy a teins ur meg-érdemli, hogy a báró megaranyoztassa.

— Te leszesz az, kit gazdagon fog jutalmazni. Nem kell többé senki gulyáját őrizned; de még eke-szarvára sem tonni kesed.

— Nem is tesszem én, ha megélhetek nála nélkül.

— Elég volt, mondá Lindvay Flóra. Ezekről nem e helyen való beszélni.

Kívül folyton villámlott és menydörgött; midőn tizenegy óra elmúlt az ügyvéd fölkel, mehetünk mondá.

Embereink fizettek és elhagyák a korcsmát.

Lindvay Flóra imádkozott, hogy segítse isten őket tervökre.

(Folyt. köv.)

nek a bulgár milícia közt a muszka tiszték? S mit keres egy muszka törvényszék Bulgáriában, a ki netán ezen katonai tiszték kihágásai felett a törvényes eljárást teendik?

Ezen muszka tiszték, ha bolgár katonák, a bolgár hadi törvényszék alatt kellene lenni. Hogy és miként tűrheti ezt a bolgár fejedelem s azon katonai osztály, mely mindenképp felett örök időktől fogva egy bizonyos kiváltsággal bír? Csak úgy foghatjuk fel, ha azon belviszonyokat ismerjük, mi a muszka és bolgár nemzet közt uralkodik, s tudjuk azon alárendeltséget, mit a bolgár nemzet háladatoságból? vagy kényszer helyzetéből kifolyólag önmagára hártott.

És ez így van Kelet-Ruméliával is, habár a török fenhatóság alá tartozik. Ennek bebizonyítására elég okul szolgál már azon tény maga, mi Bourgasban az eltávozó muszka katonák ünnepélyére tartott bankett alkalmával Stolypin muszka tábornok által egy toasztban mondott, midőn a szláv egység azok együttartását még az ellenség ellenében is hangsúlyozta. Mire a kelet-ruméliaiak egetverő zsivókkal feleltek, de egyszermind feliratban biztosították a cárt, hogy érdekeikért véreket és életüket feláldozzák.

No szegény szultán, hány Alekko pasát fogsz még oda küldeni teljhatalmú kormányzóknak, aki a muszka rubelekért szemet hunyva a Suarin hatalom ellenében az ily zsivók és feliratok, talán elkészítésére, de minden esetre elvégzésére legyen hivatva? Az ily események bizonyosan a béke olajját tartják a kezökben, melyet magosan lobogtatva Európa közvéleményét fogják lecsendesíteni?

És ez bár Kelet-Ruméliát érdekelné közvetlen, de ugyilátszik elharapódik az egész Balkán szigeten, s hihető, hogy ezen béke olajját felénk is áthajlik, kivált ha az annyiszor pengtetett Novi Bazar megszállása azon barátságos fogadtatásra talál, mint a melyent az albánok előkészületei gyanítani engednek, és minek állítólag Szerájevo leégése már előposta gyanánt tűnik fel.

No de e még csak gyanu tárgya. Meglehet, hogy a böles reichsrath el fogja ezen poharat előtünk venni, ha egy szívvel és lélekkel a már bizonyossá vált események belépésével s közreműködésével ellenszegülnek. És azután a dicsőség centralizáció eszméjét pengtetve, éretlen henceseikkel az egység uralmára törekszenek.

Ugorják elébb át az árkot, azután kiáltják, hogy „hop.”

Apróságok.

Mult napokban, midőn már az ugynevezett „hora regia” megszűnt, s a városi, úgy mint minden egyéb hivatalnok szabad idejét élvezve az utcán sétálgattak, egyik városi hivatalnok társaságában egy az 50-es évek firmája alá rejtődött félméter hosszúságú kalapos uri embert pillantottam meg. E szokatlan látványon mintegy varázslattal álmom delejességbe ovsz, felkiálték: Teremtőm micoda „hip-hop” kirivel varázsolta engem Csaszlauba!

Szerecsémre sétatársam reám rivalt, hogy: hiszen Szentesen vagyunk.

Szen — Szentesen! — jövék némileg magamhoz, amit csakis egyedül sétatársam reám riválásának köszönhetek.

De hát voltaképpen mi volt téged képes ily rend kívüli állapotba hozni? kérdé tőlem sétatársam.

A szó még fenn volt bennem akadva, s csak ujjal mutattam azon méltóságos lépésekhez mért illő kalapos uri ember felé. Mig végre egészen magamhoz térve, kérdém sétatársamtól: hogy voltaképpen ki hát azon uri ember s hogy hívják?

Valami állami tiszt az adófelügyelőségtől M. M.-nak hívják, volt a felelet.

Ekkor meg sétatársam hozott ki sodromból laikus feleletével, s tett kíváncsivá az M. M. név megtudására.

Ő azonban látván kíváncsiságom, állhatatos maradt s fontorkodó kajánsággal mondta: hogy találjam ki.

És erre megint én kaptam ingerlő ösztönt, összerántottam összes tudományomat s a hány M.-mel kezdő német hangzású nevet, mint p. o. Mansberg, Manschein, Metzenseifer, Mühlbacher, Mühlmacher, Maulmacher, Mitlender, Mainstädter Michelstädter s ister tudja hányféle mein-schein-er-cher összevissza hurcoltam. De sétatársam konokul csak fejtét rázta.

Végre majd csak nem békétfűrészet vesztém,

midőn azon gondolatra jöttem; ha nem valami „Magyar” kiejtésű neve van-e?

Sétatársam ekkor mosolyogva „igen”-re bólintotta fejtét.

Es ezen fejbólintás majd csak nem idegesesé tett, mert hiszen magyar alkotmányunk dicséretére és dicsőségére magyar állami hivatalnok! magyar városban! „Magyar” névvel! Rőtös cilinder kalappal!! „É, ne vigy Uram a kísértetbe, de megszabadítsa stb. stb. És azután még hozzá is gondoltam: ho „Vestis facit humum.”

Kefe

Szini szemle.

A lefolyt színházi hét — minek takargatnók — semmi tekintetben sem bírt fölülemelkedni a közép-szerű színvonalán. Ugy anyagi mint művészi tekintetben, csak fel sikerről lehet szó. Közönségünk, úgy látszik, kezd kifáradni a színház látogatásában, s sziniszagát meg nem igyekszik eléggé a műsort változtatással, élénkítő tenni. Pedig mindkét félnek (t. i. a publikumnak és sziniszagának) együttes törekvéséről függ, hogy a szini évad befejezéséről elmondhassuk, miszerint: finis coronat opus. Te-sék hát a szinre kerülő darabokat gondosan megválasztani és azoknak bemutatását élvezetessé tenni, a közönség — azt hisszük — megteendő kötelességét.

Szombaton, a hó 9-én „A bőregér” című bohózatos operetta adott tőlig telt ház előtt. A dallamos, mindenütt valzer stílusban írt, kellemes zenét szívesen halgatta a közönség, de az oly szellemtelen, trágár dicsővel telt, vonatott mesét készséggel elengedi a magyar ember szája ize. Bécsben, a német nyarspölgárók „Caritheater”-jében előadhatták szászor egymásután mi szerény igényű szentesiek, nem kérünk belőle több adagot. A közreműködők közül: Krecsányi Sarolta és Kiss Mihály, pikantériáktól duzzadó játékkal, Lászlóffy, a folyton részeg-s borzongó pompás ábrázolásával Csatare szőpen énekelte dalaival emelkedtek ki és kelettek némi hatást.

Vasárnap, 10-én, „A falu rossza” került színi. A színikor majdnem teljesen megtelt, jelöl annak, hogy ez az igazán klasszikus népszínmű állandó vonzerővel bír, s akárhányszor elevevitessék is föl, mindig megtalálja a maga nagy közönséget. Az ily romek műveknek soha nem hanyatló pártolása helyes érzékről, jó ízlésről tanuskodik. Bárha minden jeles mű bemutatásánál ily öröndetesen nyilvánulva a közönség itélőképessége. — A szintársulat általában, nem törekedett az előadást kifogástalanú tenni. Kiss Mihály kivételével, ki a címszerepben úgy gyönyörű dalaival, mint hű, természetes játékaival, valósággal excellált s akit azért virágosokkrokkal, kihívásokkal jutalmaztak, nem volt egyetlenegy jelentékeny szereplő sem, aki, vagy a tulzás, vagy a szintelenség hibájába nem esett volna. Maga Krecsányi Sarolta, ki nevesek routinteljes énekesnő, de jó színésznő híreben is áll, ferde alakítást nyújtott finom Rózsiban. Eltekintve attól, hogy hangja ez este kissé tatyolozott volt, s hogy dalaival utolsó két vers sorát mintegy szant szándékkal igyekezett folyton kivetkőztetni eredeti népies jellegéből, — magát az alakot is olyan színéltől, ledér, veszekedő lénynek tüntette föl, amilyen a porában nyugvó Tóth Ede intenciójának semmiképp sem felel meg. Van annak a finom Rózsának szíve s a szívében érdes erre kellett volna alyt fektetni. Krecsányinó mint Boriska tul szentimentális, Dálnoky, a baktek szerepében roppant erőltetett modort tanusított. Kár, hogy az ily tehetséges színészek nem tudják megválasztani a mérséklet közepé utját s vagy sirnak-rinak, vagy tombolnak — ok nélkül. Kissné gyönyörű jelen ség volt mint Bátki Teresi, de ábrázolásáról hihetőleg ő maga sem vár bizálatot. Krecsányi (Féledí Gáspár) és Lászlóffy (Lajos) egyhanguan játszották el sző repüket.

Kedden, Sipo'sné jutalomjátékaul egy nálunk már ismert, népies dráma: „Deborah” került színi, közepes számú közönség előtt. Minthogy ezuttal egyetlen drámai művésznőnek megjutalmazásáról volt szó, kíváncsot lett volna, hogy a szinkör teljesen megtel-jék. De nem úgy történt, s ezt őszintén sajnáljuk. A jelen volt közönség különben igen rokonszenvesen mondhatni tüntetőleg fogadta Sipo'sné, (virágosokkrokkal, koszorúval, értékes ajándékkal halmozva el őt.) Ezzel mintegy demonstrative akarván megmutatni, hogy elismerés illeti az érdemet. Maga a darab Mo-seuthalnak, s szinművekben oly termékeny német írő-uk nem valami jeles alkotása. Három felvonáson át erős tragikai alapon folyik, s a nézőt egyre jobban készíti elő a végkatasztrófa bekövetkezéire, s mikor végül a felzúgott kedély feszülten várja a lebonyo-lítást, — minden drámai szabály és természeti törvény ellenére — könnyed s épen nem várt megoldást nyer s mű.

Hatásos jelenetekben azonban eléggé bővelkedik „Deborah.” Ezek adják meg jogcímét mint jutalom-játék s ezeket Sipo'sné a nála megszokott zsenialitás-sal akasztta ki. Ez alakítása általában a művészi tö-kély oly magaslatán állott, hogy a legteljesebb elis-merésre méltán tarthat igényt. A közönség nem is fukarkodott tapsaival a gyakori kihívásokban résre-síté s jutalmazottat. Mellette Lászlóffy (József), Kro-csányinó (Anna) és Csatare (Abraham) voltak figye-lemreméltó alakok. Ez utóbbi a negyedik felvonás-ban Nabucadnozor imáját meghatóan éneklé.

Csütörtökön 14-én „Ferréol” t láttuk s hozzá te-hetjük mindjárt, oly előadásban melynél kifogástala-nabát ami szintársulatunk eddig nem produkált. A változatokban gazdag francia szinmű méltóságos teljes menetet a szereplők mindvégig híven, átgondoltan tük-rőzték vissza: Mellőzve a darab meséjét, egyszerűen ez alakítások fölsorolására szorítokunk s ezek között „Sipo'sné Roberte”-jét s Dálnoky „Boismartel”-jét va-lóban mesterieknek kell mondanunk. Az a kezdettől végig nyugodt, gyöngéd hang, mely Robertenek oly elegáns szin kölcsönözött, újra meggyőzött arról, hogy Sipo'snéban oly erőt bírnak, kinek bölcsojót csakugyan a muszák ringatták Dálnoky is kitűnően személyesítette a törvényszéki elnököt s játékaival, tar-tásával egyaránt imponált. Gondosan voltak betölve a többi szerepek is. Krecsányi igen jó Mertial volt s a vallatási jelenetben megrázóan hű képét adta egy gyilkos lelkiállapotának. „Ferréol” szerepében Lász-lóffy, ha nem is emelkedett fölül a többi közreműkődőkön, de igen tisztességes sikert aratott s sokban járt a művészi ensemble teljességé tételéhez. Krecsá-nyiné a gyermekét kedves fivérét gondosan féltő Terézt találóan mutatta be. Hasonlóképen Csatare Lavardint s Kiss Mihály Perissolt, a szerföltött komi-kus esküdtöt. Meg vagyunk győződve, hogy ily elő-adás mellett, nálunk még a drámai műveknek is le-hetne rövid időn nagyobb közönséget szerezni. G. L.

Helyi és vegyes hírek.

— *Lapunk zártakor* vettük a hírt, hogy a szentesi ref. papválasztás az egyházkerületi gyű-lés által megsemmisített; de **Gerőc** **Lajos** tiszteletes ur felmentetett az ellene emelt vádak alól és így ő az új választásnál választható leend.

— *Lajos napját* Kossuth Lajos nagy hazánk fia iránti kegyeletes érzés nemzeti ünnepé teszi hazánk-ban. A magyar városok az egész országban tüntetés-szerűleg készülnek megünnepelni e napot. A helybeli 48-as népkör választmánya is elhatározta, f. hó 10-én tartott ülésében, hogy Lajos estélyét társas vacsorával összekötve fogja saját helyiségében megünnepelni.

— *A Tisza* az elmúlt héten valahára rohamos apadásnak indult, maholnap eléri azon pontot, hogy a mentett területekről a fakadó vizek lebecsátathassanak. Jó lesz sietve felhasználni az alkalmat, mert úgy lehet októberben már ismét áradni fog, s ha addig le nem eresztjük, ismét mentett területeinken és a Kurcában marad a víz.

— *A mindszent-apátfalvi társulat* nem elégszik meg azzal, hogy a tavaszi vízvész által megrongált gátjait földmunkálatokkal kellőleg kiépítette már eddig; de azon helyeket, melyek a tavasszal leginkább ki voltak téve a rongálásnak, cementírozott téglafalal fogják ellátni. E végből Kovács Dániel társulati pénz-tárnok ur az elmúlt héten, városunkban volt és a tár-sulat részére pár százezer kuttéglát vásárolt. Minket úgy látszik kevésbbé aggaszt a jövő; mert nekünk eszünk ágában sincs téglafalaztatni gátjainkat. Állnak azonképen, mint a tavaszi vízvész hagyta. Egyébiránt, mig az általunk hangoztatott öblözeti kérdés rendezve nem lesz, addig a mindszent apátfalvi társulat is [fő-munkát csinál a téglafalazással, mert ha az általa fön-tartott gátat nem szakasztja is el a víz, ha nálunk katasztrófa áll be, ők is usznak. Mi csudáljuk, hogy e kérdést mindkét társulat agyonhallgatja.

— *Egy nagyfontosságú* politikai hír foglalkoztatja egy hét óta a magyar nemzetet és a szomszéd Ausztriát. E hír, hogy Andrássy Gyula gróf visszalép a külügy-miniszterségtől. E hír azonban még ez ideig hivatalosan nincs megerősítve.

— *Kedden* a hó 19-én Lászlóffy Mór szintársula-tunk e jeles tehetségű, s igen szorgalmas tagjának jutalomjátéka lesz, mely alkalommal a tavaszi bor-zaszdó vízveszedelem alkalmából Palotai által írt „Sze-gedi árvíz” című három felvonásos igen érdekes nép-szinmű fog színi hozatni új díszletekkel és a persorai töltés szakadást föltűntető képpel. Ugy e darab, mint elismerésre méltán érdemes jutalmazandó egyiránt meg-érdemlik, hogy ez estén nagyszámu megjelenéssel tün-tesse ki színház látogató közönségünk a színészet iránti pártolását.

— *A kornevillai harangok.* Plaqueotte Robert világhírű operette-je e hó végén a szini évad utolsó napjaiban — bérletszűnetben színi fog kerülni. A magasra szabott írói tiszteletdíj s kiállításai költségek miatt az igazgató kénytelen ez előadásra a helyarákat következő csokely mérvben fölemelni: nagy páholy 4 forint, kis páholy 3 frt. 50 kr., korszék 1 frt., zárt-szék 80 kr., számozott földsint 60 kr., földszinti álló-hely 50 kr., tanuló- és gyermekjegy 40 kr., karzati ülőhely 40 kr., karzati állóhely 30 kr., A vidéki kö-zönség előlegeesen a sziniszagatóhoz címzett levél ut-ján is foglalhat le helyeket az előadásra.

— **Értesítések.** Néhai Lakos István örökösai lapistói, szentlászlói 120 és ceseri réten 30 hold földje eladó. — Ugyanott gyepföldek legeltetésre vannak kiadók; értekezhetni III. t. 116 sz. a. — Pápai Sámuelnek nagynyomáson a régi szőlőmalom közelében két egymás mellett levő házi földje örökáron eladó, értekezni lehet III. t. 8 sz. a. — Kira Mihálynak eperjesen 100 hold szántó és kaszálló földje tanya épületekkel együtt 2-3 évre hasznóbérebe kiadó, vagy örökáron eladó, ugyanannak a vásártéren II. 151 sz. háza kedvező feltétellel mellett eladó, értekezni lehet a tulajdonossal. — Bamberger Lipótnak nagyhegyi 1 és fél hold szőlője hasznóbérebe kiadó vagy örökáron eladó, értekezhetni Cukor Adam házában. — Lévai József I. t. 485 sz. háza eladó. — Özveggy Szomor Jánosné IV. t. 106 sz. háza eladó, értekezni lehet Varga Imre szabó mesterral. — Szilágyi Jánosnének donáti egyföldi tanya földje szabadkézből örökáron eladó II. t. 135 sz. a. — Fodor János ceseri 49 hold belső ceseri 22 hold, alsóréti 5 hold nádassa, és alsó rakodó kertbe 120 kéve nádja van eladó. — Köhn Gábor tudatja a közönséggel, hogy só raktárt nyitott, nálla a só mindenkor a legjutányosabb árért és pontos kiszolgáltatás mellett kapható. — Kutas Bálintnak nagytökei 62 hold tanya földje kedvező feltételek mellett eladó. — Somodi Antal háza eladó. — Nyiri Sámuelnek házában egy külön lakhely hozzá tartozó épületekkel együtt hasznóbérebe kiadó. — Tancos Sándornak tési 25 hold földje kedvező feltételek mellett eladó; — ugyanannak egy kazal repce, egy boglya árpa, egy boglya buza szalma, tőrekje és pelyvéja van eladó. — Gilice József nagy nyomási 1 oszt. földje eladó. — Fekete Ferenc belső ceseri 50 hold földjére egy feles szántó és egy tanyaóra van szükség. — Özv. Soós Antalné vekerlaposi 21 hold földje feles munkálatra vagy hasznóbérebe kiadó. — Patáki Sándor vekerzugi 28 és fél hold, és Búséri 30 hold ugar földje hasznóbérebe, vagy feles

munkálatra kiadó. — Hankissnének I. t. 166 sz. háza hasznóbérebe kiadó, Tökén és Zalotán föld kiadó, továbbá épületfa van eladó. Értekezhetni a tulajdonosnőnek fentnevezett sz. házában. Özv. Malatidesz Jánosné I. t. 156 sz. a. háza eladó. Kanász Nagy Istvánnak I. t. 750 sz. a. háza eladó, vagy földért elcserélendő. — Szépe Lajos I. t. 200 sz. a. háza, Szentlászlón 13 hold földje eladó, ugyanannál bognár mesterséghez való szerszám eladó. — Özv. Kr. Magy Pálné asszonynek kurcaparti Gerec-féle háza eladó. — Józsa Bertalannak Kunszentmártonról 40 hold 1600 nsz. öllel rajta lévő tanyai épületekkel 3 vagy több évre hasznóbérebe kiadó. — Sule Pál I. t. 14 számú háza hasznóbérebe vagy örökáron eladó. — Bartha János helybeli kir. eljárásbírónak egy részlet lucernás kisháti réti földje eladó. — Nánási Nagy Julianna III. t. 26 sz. a. házában 2 szoba, konyha és kamra hasznóbérebe kiadó. — Paksai István III. t. 122 sz. a. házában 2 butorozott szoba kiadó. — Molnai Bálintné I. t. 629 sz. a. háza eladó. — Balogh István derekegyházi oldalon levő három fertály tanya földje, kedvező feltételek mellett szabad kézből eladó. III. t. 13 sz. a. — Özv. Sinóros Szabó Józsefné hékédi szőlőjébe egy öt tűzi fája, egy kazal rőzséje és a Vekerlaposon egy boglya szénája eladó. — Kanász Nagy Sára háza eladó. — Piuszkai Antalnak pankotai halom alatt levő földje a rajta levő épületekkel eladó értekezhetni Nagy Áron urnál. — Pintér István örökösének háza eladó. — Földvári N. Mihály kistökei 80 hold földje 3 évre árendába kiadó. — Szamosközi József derekegyházi oldali egy fertály telek, donáti 21 hold földje tanya épülettel együtt eladó. — Kátai Pál Vendel kajánföldje eladó vagy hasznóbérebe kiadó. — Öreg Vécseri Mihály háza és nagynyomási 1 oszt. házföldje eladó. — Kovács Sándornak szentlászlói 1 oszt. házi földje eladó. — Domsódi Péter vekerzugi 72 hold földje több évekre kiadó. — Leházi Ferencnek III. t. 87 sz. a. egy olajmalma épülettel, 8 öl hosszú 6 öl széles

hozzávaló szerszámmal eladó, vagy magtárnak is felhasználható. — Rác Jánosnak I. t. 31 sz. a. a felső réten 15 részletföldje tanya épületekkel együtt eladó; ugyanannak a vásártéren levő háza eladó. — Néhai Hódi Sándornak I. t. 125 sz. a. egy első oszt. házföld és Szentlászlón egy hold földje eladó. — Nagy Ferenc kereskedőnek I. t. 151 számú Bazsó féle háza és nyomási 20 hold földje eladó. — Ajánlom figyelmébe azon birtokosoknak kiknek hasznóbérebe adandó földjük van legyenek szivesek velem közleni, bérlőket tudok rá. Szánthó János. — Lakos István örökösöknek lapistói szentlászlói 120 hold, és ceseri réti 50 hold földjük eladó. — Özv. Lukács Pálné búséri 30 hold földje eladó vagy hasznóbérebe kiadó. — Az alsóréten 2 hold jó szántó és szentlászlói től 1-ös oszt. föld eladó vagy hasznóbérebe kiadó, értekezhetni Dóssai Imre városi cseléddel. — Özv. Szegi Mihálynak vekerai csárda 70 hold földje italmérsi joggal, vagy annélkül is hasznóbérebe kiadó. — Cirbus Jánosnak felsőréti egy részlet földjük eladó. — Héjja József háza eladó.

Felelős szerkesztő: **Sima Ferenc.**

H i r d e t é s.

Egy jó házból való fiu

tanoncúl

fölvétetik **Gunst Sámuel** vas- és fűszerkereskedésében.

H I R D E T É S E K.

H i r d e t é s.

Alolirt társaság tisztelettel értesíti a nagyérdemű közönséget, miszerint a **valódi Singer-féle családi és más varrógépek**

Szentesen egyedül Felsenburg B. órás urnál

és pedig a budapesti s a szegedi árak szerint kaphatók, — s így a **más által** eladott gépek csak **utánzottak.**

THE SINGER MANUFACTURING & COMP.

New-York (Amerika.)

Budapesti vezér ügynöksége

Neidlinger G.

A fent hirdetett gépekkel, s ezeken kívül mindennemű **fali (inga s m. e. f.) és ezüst s arany zsebórákkal a legelőnyösebb** feltételek és **részletfizetések** mellett van szerencsém szolgálhatni.

F E L S E N B U R G B.

órák.

Arverési hirdetmény.

A városi árvaszék részéről közhírré tétetik, hogy Kovács Ferenc, kiskoru Kovács István, Lakos József és kiskoru Lakos József tulajdonához tartozó, 3000 frtra becsült $\frac{2}{8}$ telek $12\frac{894}{1600}$ hold lapistói tanya föld a városház udvarán folyó évi szeptember 11-én, szükség esetén szeptember 15-én mindenkor délelőtt 9 órákor megtartandó árverésen el fog adatni.

Mire árverezni kívánók meghivatnak. Az árverési feltételek az árvaszék hivatalos helyiségében naponta megtekinthetők.

Kelt Szentés város árvaszéke 1879. augusztus 1-én tartott üléséből.

H i r d e t é s.

Sarkadi Nagy Ferenc vásártéri gőzmalom mellett levő háza szabadkézből eladó. A mely áll egy csinos épületből, felül 5 csinos nagy szoba és egy nagy előszobából, alólól 3 nagy és egy kisebb helyiségből, másik föld alatt 3 lóra való istálló, szin, magtár és tűzrevalósból.

Arverési hirdetmény.

A városi árvaszék részéről közhírré tétetik, hogy néhai Solti Sándor örökösai tulajdonához tartozó s a szentesi 16., 5543. és 4080. számú tükönyvekben felvett következő ingatlanok a városház udvarán folyó évi augusztus hó 21-én, szükség esetén augusztus 25-én mindenkor délelőtt 9 órákor megtartandó árverésen a legtöbbet ígérőnek el fognak adatni, u. m.:

1. Háza a kurcaparton I. tized 18. sz. a. udvartérrel, becsára 850 frt.

2. 5774. helyr. sz. a. $2\frac{400}{1600}$ hold alsóréti föld, becsára 150 frt.

3. 6882. helyr. sz. a. szántóföld Nagynyomáson $1\frac{960}{1600}$ hold, becsára 500 frt.

4. 9082. helyr. sz. a. $\frac{1}{4}$ -ed telek derekegyházdali tanya föld $11\frac{1194}{1600}$ hold tanya épülettel, becsára 3000 frt.

5. 12174. helyr. sz. a. mucsiháti föld $6\frac{200}{1600}$ hold, becsára 412 frt.

6. 12173. helyr. sz. a. mucsiháti föld $2\frac{400}{1600}$ hold, becsára 150 frt.

7. 8982. helyr. sz. a. derekegyházdali szántó $3\frac{320}{1500}$ hold, becsára 800 frt.

Mire árverezni kívánók meghivatnak. Az árverési feltételek az árvaszék hivatalos helyiségében naponta megtekinthetők.

Kelt Szentés város árvaszéke 1879. július 28-án tartott üléséből.

Balogh János,
elnök.

Arverési hirdetmény.

A városi árvaszék részéről közhírré tétetik, hogy kiskoru Piti Erzsébet 1200 nsz. öles 35 hold tőkei szántó földje a városház udvarán folyó évi szeptember 4-én délelőtt 9 órákor megtartandó árverésen 3 évre hasznóbérebe fog kiadatni. — Mire árverezni kívánók meghivatnak.

Az árverési feltételek az árvaszék hivatalos helyiségében naponta megtekinthetők.

Kelt Szentés város árvaszéke 1879. évi augusztus 8-án tartott üléséből.

Balogh János,
elnök.

Arverési hirdetmény.

A városi árvaszék részéről közhírré tétetik, hogy néhai Jován Demeter hagyatékához tartozó $86\frac{500}{1200}$ hold zalotai föld épületekkel együtt, $2\frac{749}{1200}$ hold békényi nádas, és $670\frac{8}{10}$ -d nsz. öl tiszai ártér, a városház udvarán folyó évi szeptember 9-én délelőtt 9 órákor itteni jóváhagyás fenntartása mellett megtartandó árverésen további 3 évre hasznóbérebe fog kiadatni.

Mire árverezni kívánók meghivatnak. Az árverési feltételek az árvaszék hivatalos helyiségében naponta megtekinthetők.

Kelt Szentés város árvaszéke 1879. évi augusztus 8-án tartott üléséből.

Balogh János,
elnök.

H i r d e t m é n y.

Szentés város tulajdonaihoz tartozó, ugy nevezett régi szénáskerti laképület, a hozzá tartozó egy hold földnyi területtel együtt f. év szept. 29-től három egymást követő évre, f. hó 28-án délelőtt 9 órákor a városi tanácssteremben nyilvános árverésen ki fog adatni.

Szentés, 1878. aug. 8 án.

Sima Ferenc,
tanácsnok.

T A N O N C U L

fölvétetik, Szentesen, **Dobray Sándor** vegyes kereskedési üzletébe — egy jó házból való — 3 vagy 4 osztályt jó sikerrel végzett ifju.

Pályázat.

A szentesi hely. hitv. egyház elemi iskoláiban megürelt, második osztályu segéd fitanítói állomásra, 300 forint készpénz, és 63 forint lakbér, összesen 363 forint évi fizetéssel pályázat nyitattik. Felhivatnak tehát azok, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, képességüket igazoló okmányaikkal felszerelt kérvényeiknek, folyó augusztus 24-éig, nt. Varga Pál lelkész urhoz leendő beküldésére. Az elválasztott segédtanító az állomást, szeptember 1-én elfoglalni tartozik.

Kelt Szentesen, a hely. hitv. iskolaszék 1879. augusztus 8-án tartott üléséből,

Torday József, m. k.
isk. széki jegyző.